

Р Е Ш Е Н И Е

№ 323

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 03 януари 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на пети декември, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №322 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от *** с управител *** срещу решение №898/15.10.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1178 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е потвърдено НП №0036003/16.05.2012 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП - София, издадено срещу ***, гр. Перник в качество „работодател“ и „осигурител“, за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (наричана по-нататък Наредба Н-8/29.12.2005 г.), във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), като на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е определено за налагане административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Оспорва изводите на районния съд, като заявява, че при постановяване на съдебния акт не са обсъдени доводите на страните в съдебните прения, както и че не е обсъдено от районния съд искане от страна на жалбоподателя за алтернативно прилагане на нормата на чл. 28 от ЗАНН, предвид маловажност на вмененото деяние. Пред касационния съд жалбоподателят не изпраща представител. В депозирани писмени бележки адв. Сотиров, процесуален представител на наказаното дружество, заявява от името на жалбоподателя, че поддържа

жалбата, като моли решението на първата съдебна инстанция да бъде отменено, както и процесното НП.

Ответникът по жалбата – ТД на НАП София, Офис Перник не изпращат представител и не изразяват становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор ***, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, решението е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа или срещу касационните основания.

Касационният съд, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник, посредством представените пред него и събрани писмени и гласни доказателства е приел за установено от фактическа страна, че настоящия жалбоподател, в качество „осигурител“ и „работодател“ не е подал в срока по чл. 7, ал. 3 от КСО декларация образец №6 относно дължимите осигурителни вноски за месец 04.2011 г. върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения със същия, съгласно указаното в чл. 2, ал. 2 във вр. с чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба №Н-8/29.12.2005 г. във вр. със задължението чл. 5, ал. 4 от КСО. Нарушението е установено от инспектор по приходите в Офис Перник при ТД на НАП – София на 18.11.2011 г. при проверка в информационния масив на НАП, като на 16.02.2012 г. на нарушителя е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник след извършена служебна проверка на актовете обективирали производството по налагане на административно наказание е преценил същите като издадени при спазване процесуалните правила, от компетентни органи и без допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили правото на защита на лицето, посочено за нарушител.

Приел да разгледа спора в неговото същество Районен съд Перник е постановил, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на ***, гр. Перник и за **посоченото** в АУАН нарушение. Видът и размерът на определеното да бъде наложено административно наказание са приети за определени съобразено с правилата на чл. 27 от ЗАНН и съответни на целите на административното наказване, заложили в чл. 12 от ЗАНН, като е отчетена и високата степен на обществена опасност на деянието, вменено на настоящия жалбоподател.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция, въпреки пестеливите мотиви на решаващия

състав и в този смисъл намира решението на районния съд за правилно.

Съдържащото се в жалбата оплакване във връзка с липса на посочено място на извършване на нарушението не се приема от настоящия състав. В акта изрично е посочено, че лицето не е подало в законоустановения срок декларацията, в компетентната ТД на НАП, в случая ТД на НАП, Офис Перник, от което следва, че неизвършеното деклариране в срок е било дължимо и несторено на територията на посочената компетентната ТД на НАП. Като се има предвид особения характер на изпълнителното деяние и осъществяването му чрез бездействие, то мястото на извършване е там, където е било дължимо поведението, правилно посочено в наказателното постановление като ТД на НАП – София, Офис Перник. Липсата на изрично посочване на населеното място, в което се намира ТД на НАП – София, Офис Перник не е така съществен порок.

Следващата развита от жалбоподателя теза за непълно и неточно описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване в частта относно сроковете също не се приема от съдебния състав. Датата 31.05.2011 г., до която е следвало, а не е подадена въпросната декларация, е достатъчно ясно посочена за нарушителя, въпреки известната непрецизност на тази част относно обстоятелствата по извършване на нарушението.

Не се приема и следващото съдържащо се в жалбата оплакване относно неяснота за наказаното лице какво нарушение е извършил, поради вписване на в АУАН на две изпълнителни деяния, осъществяващи състав на две административни нарушения. Съдът не установи такова вписване. Съдържащото се в акта и НП посочване на срок, до който е следвало да се внесат осигурителните вноски за месец април 2011 г. е с оглед обвързаността по отношение на срока на задължението за подаване на декларация образец №6 със срока, до който следва да се внесат въпросните вноски.

По повод твърдението на жалбоподателя, че вече е санкциониран с изплащането на лихва за закъснялото за невнесени в срок осигурителни вноски, този факт е неотносим към развитото се административнонаказателно производство, тъй като същото е по повод неподаване декларация образец №6 в срок и данни относно други неизпълнени задължения и понесени по повод тях негативи не могат да се третират като смекчаващи отговорността обстоятелства по смисъла на чл. 27 от ЗАНН.

По повод не съвсем ясното твърдение на жалбоподателя относно приложената санкционна норма съдът намира следното:

Напълно съответна на извършеното нарушение е приложената санкционна разпоредба на чл. 355, ал. 1 от КСО и правилно при съобразяване на вида на субекта на отговорността е определена имуществена санкция. Чл. 355 от КСО е единствената правна норма на раздел III от КСО. В 6 алинеи са предвидени административни наказания за неизпълнение на задълженията за деклариране на данни пред НАП и за невнасяне на задължителни осигурителни вноски. Относитими към нарушение във връзка с неподаване в срок на декларация обр. №6 по Наредба №Н-8/29.12.2005 г., какъвто е

процесния случай, са текстовете както на ал. 1, така и на ал. 2 от чл. 355 на КСО. Ал. 1 предвижда административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ за всеки, който наруши въобще разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от КСО и в двете й точки, във връзка със задължението за периодично предоставяне на данни в НАП, като санкции са предвидени съответно както за ФЛ – нетърговци, така и за ЕТ и ЮЛ. В чл. 355, ал. 2 от КСО, е предвидено налагане на административно наказание „глоба“ за „...всеки, който не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 от КСО. При това законодателно решение и въпреки непрецизността в съотношението и в изключението, двете норми се явяват в отношение на обща към специална. Предвиденото в ал. 2 административно наказание „глоба“ (приложима само по отношение на физически лица) води на извод, че във всеки случай на нарушение със изпълнително деяние неподаване на въпросната декларация в срок, и с извършител ФЛ, ще се налага санкция именно по този специален ред. Във всички останали случаи: 1. неподаване на въпросната декларация в срок от лица различни от физическо лице или 2. с изпълнително деяние, което различно от „неподаване на декларация в срок“, независимо от качеството на дееца – ФЛ или ЕТ или ЮЛ, приложим ще бъде общия санкционен текст на чл. 355, ал. 1, сочещ нарушение по чл. 5, ал. 4 от КСО въобще, от който изключени са случаите с извършител физическо лице, неподало декларация в срок. И това няма да е прилагане по аналогия. Текстът на чл. 355, ал. 1 от КСО предвижда нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал. 4 от КСО въобще и от всяко задължено лице (което включва и неподаване на въпросната декларация в срок), както от ФЛ – нетърговци, така и от ЕТ, и от ЮЛ. Противното тълкуване би означавало липса на какъвто и да било механизъм за носене на административнонаказателна отговорност от ЕТ и ЮЛ в случай на неподаване на декларация обр. №6 в срок, какъвто пропуск законодателят в случая не е направил. Освен това наложената санкция е в минимален размер, като е взет предвид факта, че се касае до нарушение за първи път (макар и не изрично посочено в НП), а също и че все пак въпросната декларация е била подадена, макар и след срока.

По повод последното съдържащо се в жалбата искане съдът смята, че в случая не са налице основания да се счете, че е налице маловажен случай на нарушение от този вид, като се има предвид неговия характер, както и факта на значителното закъснение при изпълнение на задължението за подаване Декларация образец № 6.

Предвид горните изводи на касационния съд, решението на първата съдебна инстанция ще бъде оставено в сила, а подадената срещу него жалба – отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във връзка с чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд – Перник :

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №898/15.10.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1178 по описа на съда за 2012 г., с което потвърдено НП №0036003/16.05.2012 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу ***, гр. Перник в качество „работодател“ и „осигурител“, за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 2, ал. 2 Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.